

100

et partem subiectiva modesta, capto 3. Joannis Evangel.  
 (De quo C. 4. num 5. 4.) comendata, eo quod hoc n. sp.  
 populi manere labori nitentus, id eo qd magis subinde  
 sua refocillatione. Inna tñ docet in usu huius refocillationis  
 ei attendenda. Nemo, ne refocillatō hae quorū in  
 operationibus, et verbis turpibus vel nocivis: unde Sullius  
 lib. 1. de officiis dicit, quod unum genus jocandi ē  
 illiberale, petulans, flagitiosum, obscenū. aliud athen-  
 denū, ne taliter gravitas aie resolvatur: unde Lam-  
 bronius dicit de lib. 1. de officiis, Caveamus ne dum  
 aius relaxare volumus solvamus ad harmoniam, quam  
 conceptus querunt bonorum operū. Et Sullius lib. 1. de  
 officiis, quod sicut pueris non omne ludendi licentia datur,  
 sed ea, que ad honestis actionibus n. sit aliena, sic in ioco,  
 ioco aliqua <sup>in p. p. p.</sup> mori lumen duceat. Nō a attendenda  
 ē, sicut et in omnibus alijs humanis actionibus, incongrua  
 persone, et tēpore, et loco, et secundū alias circumstantias  
 debite ordinetur. ita 3. Thomas. Et ante illud aristoteles  
 in resolutione Eustrapelia fiat Damolochia, id ē, summitas,  
 que comitibus per excessum in jocos, sicut rusticitas  
 comitibus per defectū, seu morositate. Hae enim duo,  
 nempe summitas et rusticitas ab aristotele ponuntur ex-  
 tema Eustrapelia; verba illius sūt: qui inridulis excedunt,  
scurras atq. imposturi et videntur, qui inridula penitus  
affectant, adeo studeant potius risu movere, quā honeste  
 loqui, et voluntate eorū afficere, que caribantur. quā